

Beszámoló

Tisztelt Bizottság!

Először is szeretném megköszönni a Communitas Alapítvány Alkotói ösztöndíj elbíráló bizottságának, hogy a 2019-ben benyújtott pályázatomat *színházművészet/ film* kategóriában pozitívan bírálta el.

Az egy éven át havonta befolyó ösztöndíj pénzüsszege jócskán megkönnyítette mindennapjaimat, ugyanis lehetővé tette, hogy különböző városokban régóta vágyott színházi előadásokat nézhessek, fedezte az érintett városokban tett látogatásaim szállásköltségeit, színházjegyeket, satöbbi.

A „*Nyílt láng használata*”-verskísérlet az emberhez“- című ‘audiovizuális színházi alkalmként’ elképzelt projekt sajnos a világunkban sokkolóan váratlanul beállt világjárvány okán megghiúsult. A bemutató tervezett időpontja 2020. március 27-e volt, ugyanis a színházi világnapon szerettem volna városunk közönségét egy számomra is újszerű elképzelés megvalósulására meginvitálni, újból hálával azért, hogy a színházban lehetséges bármi, kérdés- hogy érdemes-e. Erre a kérdésre feltétlenül választ szerettem volna kapni, legyen az bármi.

Kemény Zsófi, fiatal költő fentebb említett „*Nyílt láng használata*“- című verskötetéből válogatott szövegei remekül illeszthető, meglepően aktuális és inspiráló anyagnak bizonyultak. Terveim között szerepelt ugyanis meglévő filmek/ videoklipek tartalmát is nyersanyagként öncélúan „bedarálni” az előadás vetítés- szerkezetébe. A meglévő szerkesztett anyag milyenségét a január/ februári sűrű színházi programom igazolja, mivel, hogy a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház alkalmazottjaként szerencsém volt Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde- című drámai költeményének színpadra állításában Tündeként részt venni. Terveim között szerepelt a meglévő anyag februári utómunkálata, és térbe illesztése. Ez az említett színházi munkám miatt sajnálattal szintén megghiúsult. A különböző videó-és filmszerkesztő programok használata/ megismerése a projekt kapcsán nagy

hasznomra vált, ugyanis - szándékaim szerint - sikerült ismereteimet ezen a területen is bővíteni.

A világban tapasztalható félelem és rettegés idején alkalmam van sok minden más egyéb hétköznapi mellett azon is elgondolkodni, vajon szükséges ma még az embernek kísérleteket tennie arra, hogy a színházat minden lehetséges formában újrafogalmazza? Ebben a pillanatban meggyőződésem, hogy az együttlétnél többet nem adhatunk egymásnak, ezért újragondolva és többször átrágva magamon a kérdést, a megpályázott projektem hitelessége számomra megbukott, mert kizárta volna az embert és annak jelenlétét. Ez az időszak segített megérteni ezt is. Jelen időben írok, mert káosz van. Még mindig van, és nehéz.